

Århus Stiftstidende 14. maj 1989

Tranbjerg Lokalhistoriske Samling - Fra avisudklipssamlingen

Tranbjergs tusindkunstner 14-5-89

Teater, drama, revy og festsange er en lille del af repertoiret hos Jaqueline Heckscher

Af Harald Kvist
Foto: Jens Tønnesen

TRANBJERG – Telefonen ringer ofte hos Tranbjergs all-round tekstforfatter, **Jacqueline Heckscher**, i huset på Østerby Allé: – Jamen, så tag du blot en blå skjorte på til forestillingen . . . Nå, så stryger vi den sætning . . . Ja, jeg kommer så hurtigt, jeg kan . . . En tekst? Ja, jeg ringer senere . . .

Viser – festsange – lejlighedsdigte er en side af Jacqueline Heckscher, 48 år og Tranbjerg-borger siden 1966. En

anden side er skuespil og revy, instruktion, kostumesyning og undervisning i teater og drama, både her og der.

Mellem 600 og 700 sange om året er det blevet til, siden Jacqueline Heckscher startede i 1971. Hun fik aldrig nogen uddannelse som ung. – Jeg tog fotokopier for en virksomhed og var siden dagplejemoder. Så kom jeg til at arbejde på et plejehjem. Det fik jeg dårlig ryg af, og jeg måtte tilbringe en lang periode i kørestol. Da var det, jeg begyndte at bruge min lyst til at skrive. Lejlighedsangene er en dejlig syssel. Man kommer utroligt tæt ind på livet

af folk og hører om sorger og glæder hos den enkelte.

Revy

I begyndelsen af firserne startede Jacqueline Heckschers interesse for teater og revy. Tilfældigt overværede hun nogle prøver på Solvejg Sønderholms revy på restaurant Den Røde Okse i Århus. Det blev starten på et samarbejde og en tilværelse som tekstforfatter til revyer på det sted i årene fra 1982 til 1984. Og hun blev grebet af det.

Omtrent samtidig blev Tranbjerg Amatørteater dannet. Og Jacqueline Heckscher var med fra starten. Dengang var bogen »Tranbjerg før og nu« netop kommet, og hun skrev helt alene teksterne til en revy bygget over den lokalhistoriske bog. Revyen blev opført på Tranbjerg Kro.

Der var forskellige meninger om, hvilke former for amatørteater, der skulle dyrkes. Jacqueline Heckscher valgte så at gå sine egne veje. Hun ville lave revy. Andre ville spille traditionelt amatørteater. Begge foreninger eksisterer i dag side om side i bedste velgående.

Pensionisterne

Tranbjerg Revy Trup er Jacqueline Heckschers barn. Hun tog en voksenpædagogisk uddannelse og har siden fået et instruktørkursus hos Peter Borck på Aarhus Teater samt et kursus i specialundervisning for handicappede.

Hun har været særdeles meget med i de lokale revyer lige siden starten. Både som skuespiller, instruktør og tekstforfatter. Serien af »Hatte-revyer« i Tranbjerg startede i 1985 og varer stadig ved. Sidst blev publikum i nogle få sekunder vidne til en Jacqueline Heckscher, næsten uden tøj. – Jeg skulle jo lige se, om folk var vågne, griner hun.

Dette års revy »Tophat« får premiere på Tranbjerg Kro fredag 29. september.

Revy og teater kan som bekendt også rumme alvor. For Jacqueline Heckscher er arbejdet med psykisk syge og med ældre mennesker blevet til en stor glæde for alle parter. Hun underviser psykisk syge på Gallo-skolen i Risskov i drama. Det er spil og improvisation, så man kan se, at de trives.

De Glade Optimister og Humørbanken på Rosenteatret er grupper af pensionister i alderen fra 85 år og nedefter. Også her går Jacqueline i front. På plejehjemmet i Møllegården i Brabrand har hun sat en revy i scene, hvor behøvere, personale og pårørende prøvede at arbejde sammen på en ny måde til fælles fornøjelse.

Underviser

I løbet af sommeren skal Jacqueline Heckscher øse af sin viden om dramatik til et hold psykisk syge mennesker på gården Skærlund ved Hundborg mellem Thisted og Vorupør. – Jeg kan se, at de mennesker har glæde af undervisningen, siger hun. – Pensionisterne er også dejlige at arbejde med. De kommer jo med en livsglæde og en erfaring uden lige.

Bil er en nødvendighed for Jacqueline, hvis festsange, kostumer, instruktøropgaver, skuespil og undervisning skal gå op i en højere enhed omkring i omegnen. Et arrangement i Brabrand måtte udsættes på grund af *Den lokale* besøg. Men så ringer telefonen også mod slutningen af samtalen. – Ja, jeg kommer nu, siger Jacqueline Heckscher, mens hun skynder sig at pakke de nødvendige remedier til en hyggelig revyaften i Brabrand. Senere på måneden skal en husmoderforening se sidste års revy fra Tranbjerg. Og Vanførefondens plejehjem havde forleden besøg af revytruppen. Der er nok at se til for rimsmøden fra Tranbjerg.

Plakaterne fra de mange forestillinger er Jacqueline Heckschers stolthed.